

- پرسش و تمرین درس ۳۳. امضاعف / افعال (۱۲)

۱- آیا افعال، تنها تغییر است که بر مضاعف

عارضه می شود؟ خیر.

- دو تغییر دیگر نیز در برخی از علامات مضاعف رخ

می دهد:

الف) ابدال: صل [ضرب] باب تفعّل - اظن

جایز است - اظن - اظن

ب) حذف: صل [قرن فی بیوتک] / سوره مبارکه

احزاب آیه ۳۳ [در اصل] [اقرن] بوده؛ سپس

اراد اول، بعد از نقل حرکتش به عاقل حذف شده و به

خاطر متحرک شدن [عاق] از کفزه به نیاز سوم.

۲- سُرَیْطُ ادْعَاك اِبْيَانِ كُنْتِي .

ادْعَاك دَارَا، دُو سُرْطُ اسْت .

۱- كُنَّا هُمْ بُوْدُوْنَ حُرُوفِ هَمْ جَسِ (صَمَانِلَانِ) .

۲- سَالُوْنَ بُوْدُوْنَ حُرُوفِ اَوَّلِ وَصَمْرِكِ بُوْدُوْنَ حُرُوفِ

سَم
مَرْم

۳- ادْعَاك بِرَحْمَتِ قَسَمِ اسْت ؟ بِرَأْسِ هَمْ دَامِ سَالِ

تَا زِدَا سِ بِيَاوَرِي .

واجب

ادْعَاك سِرْ قَسَمِ اسْت .

ممنوع

جائز

۱- موردی که حرف دوم سائل و غیره
ضمیر مرفوع متبرک باشد.

مثال: یَا زُرَّجُ

۲- موردی که سائلان، هر دو ضمیر هستند

و حرکت آن لازم بوده و قابلیت حرف یا

انتقال به ماقبل ندارد؛ مانند: لَرَّ رَجُلٌ

که قابلیت ادغام را در دوم در را دوم موجود

نسبت.

۳- موردی که حرف دوم، سائلان و این سائلان

مربوط به کسبت و وضع اولیه کلمه باشد؛

یعنی در صیغه تعجب که به لفظ امر است؛

أَفْعَلْ بِـ ← أَقْوَمُ بِنَزِيدٍ

ادغام
ممتنع

۳۲

- ادغام مسائیل در صیف کفاس ۱/۴/۷/۱۳

۱۳/ مضارع مجزوم و امر، جائز است.

در این صیفها در حالت فعل است؛

الف) ادغام حرف اول به جهت ادغام

ادغام

در سر تر در مضارع صورت لفظی ۶ سالن

جائز

سه است (یا از ز ← یوزز ← یوزز) و

حرف حرم به خاطر حذف علامت رفع سالن

سه سود (لیوزز) در عین مواردی

باید حرف حرم را متحرک کنیم تا از حالت

التقاء سالن خارج گردد. حرکت حرف حرم

می تواند قهراً یا سراً و در صورت مضوم بودن

عین الفعل، ضمنی نیز جائز است. مانند

لیوزز / لیوزز / لیوزز / در صیف اول

